

Kommunens mulighed for at nedsætte hjælpen er udvidet fra den efterfølgende måned til de første tre måneder efter udeblivelsen. Baggrunden for denne udvidelse er, at kommunerne ikke efter de nuværende regler kan nå at trække i den efterfølgende måneds kontanthjælp for udeblivelser, der ligger sidst i en måned.

Der er nu som noget nyt mulighed for at nedsætte hjælpen, hvadenten udeblivelsen er timer eller hele dage.

Hjælpen nedsættes med det antal timer, som den pågældende er udeblevet, i forhold til det samlede antal timer, som den pågældende i den måned skulle have deltaget i tilbud om aktivering eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning. Som noget nyt er beregningsmetoden indsat i lovtæksten.

Hvis begge ægtefæller udebliver fra et tilbud om aktivering eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, foretages der fradrag i den samlede hjælp svarende til det antal timer, som ægtefællerne samlet er udeblevet.

Hjælpen kan maksimalt nedsættes med 20 pct. af den månedlige hjælp efter § 25. For ægtepar kan den samlede nedsættelse ikke overstige 20 pct. af den samlede hjælp til ægteparret.

Reglen i § 39 kan kombineres med § 87, stk. 2, hvorefter kommunen kan udbetale hjælpen for kortere perioder, hvis der er begrundet tvivl om, hvorvidt modtageren vil opfylde betingelserne for at modtage hjælpen.

Hvis personen flytter, kan den nye kommune nedsætte hjælpen, selvom forsømmelsen er sket i fraflytningskommunen.

Eksempler på beregninger

Eksempel 1: en person udebliver 5 timer i en måned, hvor den samlede aktivering er 159,1 timer ($4,2 \times 37$ timer). Hjælpen for den næste måned er 6.825 kr., det betyder, at nedsættelsen vil blive $5:159,1 \times 6.825 = 205$ kr.

Eksempel 2: en person udebliver 5 dage i en måned, hvor det samlede antal aktiveringsdage er 21. Hjælpen for den næste måned er 6.825 kr., det betyder, at nedsættelsen vil blive på $5:21 \times 6.825 = 1.638$ kr., men da det beløb udgør mere end 20 pct. af den samlede hjælp (24 pct.), bliver nedsættelsen kun 20 pct. af 6.825 kr. = 1.365 kr.

Eksempel 3: et ægtepar udebliver henholdsvis som i eksempel 1 og 2. Det betyder, at den samlede hjælp på $2 \times 6.825 = 13.650$ kr. vil blive nedsat med 205 kr. og 1.638 kr., ialt 1.843 kr. Nedsættelsen vil ikke som i eksempel 2 blive reduceret pga. 20 pct.-reglen, idet den kun bruges, hvis nedsættelsen

overstiger 20 pct. af den samlede hjælp for ægteparret.

Til § 40

Bestemmelsen er med enkelte redaktionelle ændringer identisk med reglen i aktiveringslovens § 22, stk. 2, hvorefter der skal foretages fradrag i beskæftigelsestillægget, og der kan foretages fradrag i godtgørelsen, når den aktiverede uden rimelig grund udebliver fra aktiveringstilbudet.

Til § 41

Det følger af § 41, at hjælpen ophører, hvis modtageren eller ægtefællen uden rimelig grund afviser et tilbud om arbejde, aktivering eller andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, så længe der er et åbent tilbud. Reglen gælder dog ikke for aktivering i frivillige og ulønnede aktiviteter samt i voksen- og efteruddannelse, da deltagelsen i disse aktiveringsformer er frivillig i den forstand, at deltagelsen forudsætter et ønske fra personen selv.

Forslaget om ophør af hjælpen skal ses i tæt sammenhæng med § 13, som fastlægger, at det er en grundlæggende betingelse for at få hjælp, at både ansøgeren og ægtefællen udnytter sine arbejdsmuligheder.

Hvor § 13 beskriver situationen, når en person søger om hjælp, handler § 41 om virkningen af, at en person, der modtager hjælp, ikke udnytter sine arbejdsmuligheder. I ansøgningssituationen er virkningen, at hjælpen ikke kan udbetales, og opfylder en modtager eller ægtefællen ikke pligten, mens kommunen udbetaler hjælp, er virkningen, at hjælpen stopper.

I øvrigt er der ikke forskel på, hvad pligten om at udnytte arbejdsmulighederne nærmere går ud på, og der kan derfor henvises til bemærkningerne til § 13. Dette gælder fx også virkningen af, at pligten ikke er overholdt, men tilbudet om arbejde mv. ikke længere er åbent. Kommunen kan i et sådant tilfælde ikke afslå fortsat at yde hjælp, men det følger af forslaget § 91, stk. 1, at kommunen kan give hjælpen med tilbagebetalingspligt.

Det vil almindeligvis være en betingelse for at standse hjælpen, at tilbudet har et omfang, så det er et reelt alternativ til passiv forsørgelse. Heri ligger, at et tilbud af ganske få timers varighed pr. uge normalt ikke kan begrunde, at hjælpen ophører.

Kravet om, at modtageren skal udnytte sine arbejdsmuligheder, må tilpasses individuelt under hensyn til personens forudsætninger. Generelt vil kravene være strengere til personer, der kun har le-